

различаватъ, но третѣ заедно ще съставляватъ единъ полукръгъ. Всички данни отъ тия три вида наблюдения трѣбва да се събератъ и да образуватъ едно цѣло. Първиятъ, който е наблюдавалъ слънцето при изгрѣвъ, ще разкаже подробно на другитѣ двама, какъвъ е билъ изгрѣвътъ. Вториятъ, който е наблюдавалъ слънцето на обѣдъ, ще разкаже на другитѣ двама, какво е било обѣдното слънце. Третиятъ пъкъ ще имъ разкаже, какъвъ е билъ залѣзътъ на слънцето и т. н.. Като се събератъ всички данни около движението и свѣтлината на слънцето, човѣкъ нѣма да намира никакво противорѣчие, както въ живота, така и въ цѣлата природа. Ако всички хора едновременно наблюдаваха изгрѣва на слънцето, тѣ щѣха добръ да се разбиратъ.

Като говоримъ за изгрѣва на слънцето, ние не подразбираме толкова физическия изгрѣвъ, колкото духовния изгрѣвъ, т. е. изгрѣва на душата. Изгрѣвътъ на слънцето, това е изгрѣвъ на душитѣ на различни сѣщества. Значи, тия сѣщества сж причина за изгрѣване на слънцето. Психическия изгрѣвъ на човѣка е изразъ на импулса, който иматъ сѣществата, които живѣятъ надъ него. Ако тия сѣщества имаха активно съзнание, нашиятъ изгрѣвъ никога не би залѣзвалъ. Слѣдователно, всичко, което ни заобикаля — грѣвитѣ, растенията, животнитѣ, звѣздитѣ, слънцето — е изразъ на Божественото съзнание, което изгрѣва и функционира въ всички свои части. Всички тия нѣща съставляватъ части на цѣлокупното Божествено съзнание. Това съзнание не се проявява навсѣкждѣ въ еднаква степенъ. Божественото съзнание е проявено у човѣка само до извѣстна степенъ, когато у светиитѣ и гениитѣ то е проявено въ по-висока степенъ. Когато става въпросъ за погрѣшкитѣ на хората, светиитѣ и гениитѣ не ги сждятъ, не се занимаватъ съ тѣхнитѣ грѣхове. Когато светията носи грѣховетѣ на хора,